

Sygn. akt XI Ka 1123/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Katarzyna Żmigrodzka

Sędziowie: SO Magdalena Kurczewska Śmiech-spr.

SO Elżbieta Daniluk

Protokolant: sekr. sąd. Daniel Dobosz

przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015r.

sprawy W. C.

oskarżonego z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 21 lipca 2014r. sygn. akt II K 162/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. obowiązek naprawienia szkody orzeczony na podstawie art. 46 § 1 kk na rzecz G. Z. obniża do kwoty 1700 (tysiąc siedemset) zł zaś na rzecz W. Z. do kwoty 32 (trzydzieści dwa) zł;

2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 18 i 19 listopada 2013r.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

XI Ka 1123/14

UZASADNIENIE

W. C. został oskarżony o to, że w nocy z 17 na 18 listopada 2013 roku w Ł., woj. (...) po pokonaniu zabezpieczenia w postaci zamka podklamkowego o wartości 32 złote drzwi wejściowych stanowiących własność W. Z. wszedł do mieszkania skąd zabrał w celu przywłaszczenia telewizor m-ki S. o wartości 1400 złotych oraz dwa kartony papierosów m-ki J. (...) i (...), koc, dwie pieczątki, maszynkę akumulatorową do strzyżenia m-ki (...), etui na okulary, pilot telewizyjny(...), przewód elektryczny z wtyczkami, przewód zasilający do telewizora, metalowy kluczyk sześciokątny, ładowarkę do telefonu (...), przewód USB, o wartości 500 złotych na szkodę G. Z.

to jest o czyn z art. 279 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 21 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Łukowie oskarżonego W. C. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.279 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art.69 § 1 i 2 i art. 70 § 1 pkt.1 kk warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzy) lata; na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując iż wysokość jednej stawki dziennej równa się 10 (dziesięć) zł; na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 39 pkt. 5 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego G. Z. kwoty 1900 (jeden tysiąc dziewięćset) złotych i na rzecz pokrzywdzonej W. Z. kwoty 39 (trzydzieści dziewięć) złotych; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 280 (dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej zwalniającej go od uiszczenia kosztów procesu w zakresie wydatków przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wniósł oskarżony. We wniesionym środku odwoławczym nie wskazał konkretnych zarzutów, jak również wniosków stawianych zaskarżonemu orzeczeniu. Wskazał natomiast na wadliwość rozstrzygnięcia dotyczącego obowiązku naprawienia szkody w całości, albowiem w szkoda została częściowo przez niego naprawiona, ponieważ zabrane przez niego przedmioty w toku postępowania zostały zabezpieczone, jako dowody rzeczowe, a następnie zwrócone w większości pokrzywdzonemu.

Podnosząc powyższe domagał się rozpatrzenia sprawy ponownie i zmiany wyroku Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż wina W. C. nie jest w sprawie kwestionowana i słusznie, bowiem wyrok w tym względzie znajduje oparcie w bezbłędnie dokonanej ocenie całokształtu materiału dowodowego. Prawidłowe ustalenia faktyczne znalazły swoje odzwierciedlenie we właściwej ocenie prawnej zachowania oskarżonego.

Słusznie natomiast podnosi skarżący, iż nieprawidłowością dotknięte jest rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w zakresie orzeczonego obowiązku naprawienia szkody.

W warunkach określonych w art. 46 § 1 kk sąd zobowiązany jest orzec obowiązek naprawienia szkody, jeżeli szkoda wynikająca z przestępstwa została określona i udowodniona. Orzeczenie obejmuje równowartość rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa.

Z treści zeznań pokrzywdzonego G. Z., złożonych do protokołu znajdującego się na k. 54, wynika, iż odzyskał on część skradzionych przedmiotów, a ich wartość określił na kwotę 200 złotych. Zestawiając więc wartość skradzionego telewizora, która w świetle opinii biegłego oszacowana została na kwotę 1400 złotych (k. 72) oraz pozostałych skradzionych rzeczy na kwotę 500 złotych z wartością odzyskanego mienia, wysokość orzeczonego obowiązku naprawienia szkody w tym zakresie należało ustalić na kwotę 1700 złotych.

Korekty w postępowaniu odwoławczym wymagała również i ta część rozstrzygnięcia Sądu, która dotyczy obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej W. Z.. Orzekając w tym zakresie i określając kwotę, jaką oskarżony ma zapłacić Sąd Rejonowy przekroczył ustaloną i przypisaną kwotę faktycznie wyrządzonej szkody.

Z akt sprawy wynika, iż w wyniku zaistniałego przestępstwa uszkodzeniu uległ zamek podklamkowy na szkodę wyżej wymienionej. Z treści notatki dołączonej do akt sprawy, a znajdującej się na k. 76 wynika, iż wartość wkładki do tego rodzaju zamka, jaki uległ uszkodzeniu wynosi 32 złote, co zresztą znalazło odzwierciedlenie w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu.

Konsekwencją powyższego była zmiana zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie orzeczonego na podstawie art. 46 § 1 kk obowiązku naprawienia szkody na rzecz G. Z. do kwoty 1700 złotych, zaś na rzecz W. Z. do kwoty 32 złotych.

Uwadze Sądu Rejonowego uszedł również fakt zatrzymania oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego w dniach 18 i 19 listopada 2013 r. Skoro tak, to stosownie do treści art. 63 § 1 kk, okres ten należało zaliczyć na poczet kary grzywny, jako kary podlegającej efektywnemu wykonaniu.

Z przytoczonych względów, nie stwierdzając jednocześnie okoliczności wskazanych w art. 439 i 440 kpk, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

Wobec tego, że dokonana zmiana wyroku jest skutkiem uchybienia Sądu Rejonowego, względy słuszności (art. 624 § 1 kpk) uzasadniają zwolnienie oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Magdalena Kurczewska-Śmiech Elżbieta Daniluk Katarzyna Żmigrodzka